

Arrest

nr. 216 673 van 12 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VANTIEGHEM
Hulstboomstraat 30
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. VANTIEGHEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Afghaanse staatsburgerschap te bezitten en van Pashtoun origine te zijn. U bent geboren in het dorp Shegai in het district Kuz Kunar/Khewa in de provincie Nangarhar (Afghanistan), waar u heel uw leven gewoond heeft.

Uw vader werkte vroeger in Pakistan als fysiotherapeut – hij was Afghanistan ontvlucht wegens de oorlog met Rusland. U was toen nog niet geboren.

Later keert uw vader terug; u wordt geboren in Shegai. U gaat zelf niet naar school; u houdt zich dagelijks bezig met spelen en uw moeder wat helpen in het huishouden. In Afghanistan werkt uw vader ook als kinesist/fysiotherapeut maar waar hij werkt of wat hij precies doet, weet u niet.

Zes maanden voor uw vertrek uit uw land wordt uw vader door te taliban ontvoerd als hij op weg is naar huis. Dit kreeg uw moeder zo te horen toen ze haar diezelfde dag opbelden. Ze wilden van hem dat hij hun gewonden zou verzorgen. Sindsdien hoort u echter niets meer van uw vader. Hoewel de taliban jullie waarschuwen dat jullie de politie niet mogen inlichten, doet uw oom dat toch. De politie kon jullie evenwel niet helpen.

Later gaat u naar de moskee in uw dorp. Daar komt een persoon naar u toe en zegt u dat ze u de koran zouden leren en dat u ook naar het paradijs kan gaan als u dood bent. U hoort er speeches waarin er opgeroepen wordt om wapentrainingen te volgen en martelaar te worden. U vertelt thuis aan uw moeder wat er in de moskee gaande is, maar zij wil niet dat u dat doet. Samen met uw oom regelt ze een smokkelaar zodat u het land kan verlaten.

Zodoende verlaat u Afghanistan en reist u verder naar Europa, waar u uiteindelijk een asielaanvraag indient in België op 16 december 2015.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van de taskara van uw vader, negen originele certificaten en aanbevelingsbrieven in verband met het werk van uw vader in Pakistan en Afghanistan, een originele enveloppe, een Belgisch medisch attest en een Belgisch advies in verband met uw schoolcarrière.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit het dorp Shegai (district Kuz Kunar/Khewa, provincie Nangarhar), waar u heel uw leven zou hebben gewoond. Doorheen uw verklaringen slaagt u er niet in te overtuigen van uw beweerde woonplaats en uw directe leefwereld in en rond het dorp Shegai. Om deze reden kan het Commissariaat-generaal geen geloof hechten aan uw beweerde herkomst uit dit dorp. Voor de beoordeling van uw herkomst hield het CGVS rekening met de door u opgegeven leeftijd van ongeveer 17 jaar (CGVS p. 3).

Om te beginnen valt het meteen op dat u er niet in slaagt een overtuigend, spontaan, doorleefd en genuanceerd beeld te schetsen van uw leefwereld in het dorp (Shegai) waar u naar eigen zeggen heel uw leven gewoond heeft. Als u uitgenodigd wordt om wat te vertellen over uw eigen leven in uw dorp, houdt u het op uiterst summiere en oppervlakkige antwoorden. Zo verklaart u dat u 'binnen kwam en naar buiten ging' en dat u cricket speelde met andere dorpingen. Als u aangemoedigd wordt om meer te vertellen, somt u nog een aantal andere spelletjes op als 'gosè', volleybal en verstoppertje. Gevraagd of u nog andere activiteiten of bezigheden had behalve spelletjes spelen, zegt u 'Nee. Ik deed niets anders'. Als u daarop nogmaals bevestiging gevraagd wordt of het enige wat u deed van 's morgens tot 's avonds spelletjes spelen was, beaamt u dit en pas dan voegt er ook aan toe dat u soms uw moeder hielp thuis. Gezien uw focus op de spelletjes die u naar eigen zeggen dag in dag uit speelde, wordt u daarover om meer details gevraagd. U geeft aan dat u met een aantal buurjongens speelde en somt een aantal van hun namen op. Als u gevraagd wordt of die jongens nog andere dingen deden dan spelen met u, verklaart u niet te weten of ze nog andere taken te doen hadden, maar dat ze altijd met u speelden. Als u daarop uitgenodigd wordt om nog andere dingen te vertellen over uw dorp, vraagt u zich af wat u kan vertellen. Erop gewezen dat u mag zeggen wat u wil, vraagt u zich nogmaals af welke informatie u moet geven en of u moet vertellen over incidenten die gebeurd zijn. Als u dan gezegd wordt dat u gewoon kan vertellen over het dagelijks leven in uw dorp, houdt u het op "in ons dorp waren er bomen, bergen, een molen, velden". Gevraagd of dat alles is wat u wil vertellen over uw dorp, verklaart u dat er u vragen moeten gesteld worden en dat u zal antwoorden (CGVS p. 9-10). Welnu, dergelijke verklaringen over uw ervaringen in uw dorp en uw levenswandel aldaar zijn allerminst doorleefd te noemen en ontbreken elke vorm van spontaniteit en ervaringsgerichtheid. Het valt bijzonder op dat u niet verder komt dan heel summiere en onbezielde verklaringen, en het is daarbij vreemd dat u niet eens zou weten of de jongens met wie u toch elke dag speelde, nog andere bezigheden hadden dan spelen met u. Aldus, uit de manier waarop u uw leven in uw dorp en uw activiteiten schetst, rijst al meteen het sterke vermoeden dat u geen inzage wil geven in uw leven voor uw komst naar België. Er kan van u – de oudste zoon van een Afghaanse plattelandsfamilie in een bergdorp waarvan de vader slechts af en toe thuis kwam van zijn werk (DVZ verklaring dd. 25.07.2016 vraag 17 + zie verder), waardoor het zodoende allerminst ondenkbaar is dat van u een substantiële bijdrage in het huishouden verwacht werd – maar moeilijk aangenomen worden dat u al uw dagen volledig zou vullen met 'spelletjes spelen met de buurjongens', en dat u dermate gefixeerd bent op deze spelletjes als meermaals gevraagd wordt naar uw bezigheden in uw dorp en thuis. Van iemand in uw leefsituatie kunnen toch doorleefder en meer uit het leven gegrepen verklaringen verwacht worden wat betreft het (over)leven in een Afghaanse plattelandsfamilie van wie de vader des huizes vaak lange tijd afwezig was (zie ook verder).

Over het werk van uw vader legt u bovendien absoluut geen overtuigende verklaringen af. U geeft aan dat hij 15 à 16 jaar in Pakistan werkte bij het Rode Kruis; daarvan legt u ook een aantal certificaten en aanbevelingsbrieven neer – daaruit valt op te maken dat uw vader van in de jaren tachtig tot halfweg jaren negentig in Peshawar werkte voor het Rode Kruis als fysiotherapeut, en ook dat hij van in de jaren negentig tot 2009 verbonden was aan het Rode Kruis in Afghanistan, meer bepaald in Jalalabad (wat u opvallend genoeg niet zou weten, hoewel dit dus gewoon op de door u neergelegde documenten staat) (CGVS p. 8, 15-16 + document 1). U verklaart dat uw vader na het Rode Kruis voor de organisatie Aabrar ging werken, ook als fysiotherapeut (CGVS p. 15), maar hierover legt u allerminst overtuigende verklaringen af. U verklaart namelijk dat u enkel weet dat uw vader om de paar maanden een aantal dagen naar huis kwam en dan weer naar zijn werk vertrok. Als u gevraagd wordt of u meer kan vertellen over het werk van uw vader, zegt u van niet. U weet niet waar hij heen ging, waar hij werkte of wat hij precies deed. U weet ook niet wie zijn overste was, en ook van zijn collega's (die hij volgens u nochtans in overvloed had) kan u niets zeggen (CGVS p. 11, 16, 20). Later herhaalt u dat u niets kan vertellen over het werk van uw vader voor deze organisatie Aabrar, dat u niet wist waar hij heen moest of wat hij precies moest gaan doen. Het valt ook op dat u over de organisatie Aabrar, nochtans de werkgever voor wie uw vader jaren zou gewerkt hebben, zo goed als niets kan zeggen: u zou wel weten dat ze een kantoor in Jalalabad hebben, maar langs de andere kant verklaart u niet te weten wat voor organisatie het is. Op de vraag of Aabrar een organisatie is die gelinkt is aan de overheid, aan een NGO of aan een buitenlandse organisatie, verklaart u "het is een overheidsorganisatie" (CGVS p. 20-21). Welnu, het is op zich al niet ernstig te noemen dat u niets kan vermelden over de organisatie Aabrar, als dit werk van uw vader dermate bepalend was voor de leefsituatie van uw familie in uw dorp (hij zou maar om de paar maanden thuishkomen voor enkele dagen waardoor uw moeder er nagenoeg alleen voor stond thuis) én voor uw asielaanpak (hij zou daardoor immers ontvoerd zijn door de taliban, zie verder).

Daarbij komt dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief is toegevoegd, blijkt dat Aabrar staat voor 'Afghan Amputee Bicyclists for Rehabilitation and Recreation', dat deze organisatie verschillende programma's heeft lopen voor zijn doelgroep (o.a. sportactiviteiten in het buitenland), een uitgerust fysiotherapeutisch centrum heeft in Kabul en Jalalabad, projecten organiseert in uw eigen provincie Nangarhar (en zelfs in alle districten – wat volledig haaks staat op uw verklaringen dat ze niet actief waren in uw regio), en buitenlandse steun geniet. Deze informatie is trouwens gemakkelijk terug te vinden op de eigen website van Aabrar. Dan is het verwonderlijk dat u, die toch gebruikt maakt van sociale media en onder andere op deze manier nog contacten onderhoudt met het thuisfront (CGVS p. 5, 7-8), dergelijke zaken over deze organisatie niet eens zou weten. Overigens valt het sterk op dat u het werk van uw vader voor het Rode Kruis in Pakistan en Afghanistan van in de jaren tachtig tot 2009 wel staft met documentatie, terwijl u van zijn meer recente werk toen u in Shegai zou gewoond hebben (i.e. voor Aabrar), helemaal niets zou kunnen voorleggen. Als u hier op gewezen wordt, slaagt u er niet in een overtuigende verklaring te geven (CGVS p. 20) – nochtans slaagde u er wel in zowel via online als offline kanalen nog documentatie over uw vader te verkrijgen. Welnu, dergelijke niet-overtuigende verklaringen en vaststellingen over het werk van uw vader, doen andermaal weinig goeds aan uw beweerde afkomst uit het district Kuz Kunar, aangezien het werk van uw vader toch onlosmakelijk verbonden is met de leefsituatie waarin u daar zou zijn opgevoerd.

Ook over een aantal andere elementen in verband met (uw leefwereld in) uw dorp legt u weinig aannemelijke verklaringen af. Zo geeft u aan dat u niet naar school bent geweest in uw dorp, maar dat er wel een school is in Shegai, nl. de Yasin Baba school. Hoe de directeur van deze school zou heten, weet u evenwel niet (CGVS p. 10). Hoewel u verklaart niet naar deze school geweest te zijn, is het maar weinig aannemelijk dat u niet op de hoogte zou zijn van wie deze persoon zou zijn. Immers, u kwam dagelijks in contact met andere mensen van uw dorp (zie boven) en volgens uw eigen verklaringen stond u vader er zelf op dat u wel naar school zou gaan (CGVS p. 16). Gelet op de orale cultuur van de Afghaanse maatschappij en de kleinschaligheid van uw dorp, kan in deze context van u dan ook verwacht worden dat u weet om wie het gaat. Bovendien valt het ook op dat u verklaart dat er maar één school is in uw dorp (nl. deze Yasin Baba school), terwijl uit de toegevoegde informatie aan het administratief dossier blijkt dat het er drie zijn. Uit diezelfde informatie blijkt dat de Jamaluddin High School die u in Matapul situeert, in werkelijkheid in Bazarak ligt. Deze vaststellingen zijn allerminst bevorderlijk voor uw beweerde afkomst uit Shegai.

Daarnaast verklaart u dat jullie thuis koeien en een ezel hadden, en dat u die soms hielp verzorgen en dat ze soms kleintjes kregen. Gevraagd welke van de twee het langst een kleintje draagt, de koe of de ezel, verklaart u dat niet te weten. Volgens de toegevoegde informatie blijkt dat de dracht van een ezel toch een stuk langer is dan die van een koe (ongeveer twaalf maanden of soms zelfs langer vs. ongeveer negen maanden). Hoewel jullie geen vrouwelijke ezel zouden hebben gehad, kan van u, de oudste zoon van een plattelandsfamilie in een Afghaans dorp waar mensen leven van de landbouw en die naar eigen zeggen ook instond voor de verzorging van de dieren, toch verwacht worden dat u weet welke van deze twee niet onbelangrijke dieren voor een Afghaanse plattelandsfamilie de langste dracht heeft (CGVS p. 10, 17, 19, 23). Dit is hier niet zo.

Aangezien u verklaart dat uw vader destijds, in de tijd van de oorlog van Afghanistan met Rusland, naar Pakistan vluchtte en daar ongeveer 15 jaar bleef, is het verder ook maar vreemd dat u verklaart niet te weten of uw moeder daar ook verbleef of niet. U verklaart dit niet te weten omdat u toen nog niet geboren was (CGVS p. 8-9). Welnu, aangezien u wel weet over uw vaders verblijf in Pakistan hoewel u dan ook nog niet geboren was, kan niet aanvaard worden dat u deze informatie dan niet zou weten over uw moeder, te meer aangezien u toch met haar in hetzelfde huis zowat al uw dagen spendeerde. Ook dit plaatst vraagtekens bij de door u geschetste leefwereld waarin u zich voor uw vertrek uit uw land van herkomst zou hebben bevonden.

Nog in deze context wordt u gevraagd of u weet van vluchtelingen (uit andere landen of interne uit andere delen van Afghanistan) die in uw regio wonen. U blijkt daar niet van op de hoogte, zelfs niet als u gevraagd wordt of er mensen waren in uw regio die zoals uw vader uit Pakistan waren teruggekomen (CGVS p. 23). Nochtans blijkt uit de toegevoegde informatie dat er in uw provincie en ook in uw district veel vluchtelingen waren (zowel interne als externe), ook in de tijd dat u daar nog zou gewoond hebben, en dat er in uw eigen dorp (Shegai) zelfs een IDPlocatie was. In dit opzicht is het niet aannemelijk dat u, zelf afkomstig uit een familie van wie de pater familias persoonlijk ook een vluchteling was geweest, over dit onderwerp aangaande uw regio niets kan vertellen.

U verklaart dat u twee à drie jaar voor uw vertrek het slachtoffer werd van een verdwaalde kogel tijdens een aanslag op een arbaki commandant op vijf minuten van uw huis. Over deze gebeurtenis legt u ook weinig overtuigende verklaringen af die de geloofwaardigheid van uw afkomst uit uw regio opnieuw weinig goeds doen. Zo verklaart u dat de geviseerde persoon van de aanslag ene haji Akram was, maar als u gevraagd wordt naar zijn volledige naam ('haji' is in Afghanistan een aanspreektitel), kan u die niet geven. Ook over zijn twee bodyguards die bij de bewuste aanslag om het leven kwamen, kan u niets meer vertellen (CGVS p. 13-14, 22). Het is echter maar weinig aannemelijk dat u zo goed als niets zou kunnen zeggen over het doelwit van een aanslag waarbij u zelf accidenteel verwond geraakte, zeker als de commandant in kwestie uit uw eigen regio afkomstig was (i.e. Khewa). Nog over dit incident legt u vage verklaringen af over waar u geopereerd werd: als u gevraagd wordt waar uw operatie werd gedaan, verklaart u aanvankelijk 'Ministerie van Gezondheid, in Nangarhar', waarop u zegt dat Nangarhar een stad is. Meteen daarop geeft u dan wel aan dat Nangarhar een provincie is, en geen stad. Daarna nogmaals gevraagd in welke stad of dorp uw operatie gedaan werd, zegt u dat u het niet weet. Op een later moment wordt u gevraagd of u ooit in de stad Jalalabad bent geweest, waarop u verklaart dat u daar één keer geweest bent, voor uw operatie (CGVS p. 14, 16). Het is echter maar vreemd dat u eerst niet zou kunnen aangeven dat uw operatie in Jalalabad was als u daar specifiek naar gevraagd wordt, en u dan later wel zou aangeven dat het daar was. Hierbij valt het ook bijzonder op dat u van uw operatie en/of uw medische behandeling achteraf geen enkele documentatie neerlegt, terwijl u daar bijvoorbeeld wel in slaagt voor documenten van uw vader uit de jaren tachtig van in Pakistan (zie documenten + zie verder).

Over de stad Jalalabad zegt u bovendien dat u daar niemand kent of niemand kent die van daar afkomstig is – u zou immers altijd in uw dorp Shegai gebleven zijn (waar u naar eigen zeggen een heel eenvoudig bestaan kende, zie boven) en zou nooit buiten uw dorp geweest zijn (CGVS p. 16). Het CGVS heeft ernstige redenen om deze volgens u uiterst minieme band met Jalalabad serieus in twijfel te trekken. Zo valt het meteen erg op dat u verklaart dat u post kreeg (zie de enveloppe uit Afghanistan, document 3) van een vriend van uw oom aan moeders zijde maar dat u niet weet hoe hij heet. U zou ook niet weten van waar hij komt. Als u gevraagd wordt of u al gehoord heeft van ene Mohammad Nasir (i.e. de afzender zoals vermeld op de enveloppe), verklaart u van niet (CGVS p. 13). Het is echter maar weinig aannemelijk dat u niet zou weten van wie u de enveloppe toegestuurd kreeg of dat u nog nooit van die persoon gehoord heeft, als blijkt dat dit een persoon is die uw familie kent en die voor u niet onbelangrijke documenten als de Rode Kruis-certificaten van uw vader naar u toestuurde in België vanuit Afghanistan. Zijn naam en zijn dorp (nl. Shegai, hetzelfde dorp als het uwe) staan nota bene gewoon op de enveloppe vermeld. Meer nog, u blijkt op sociale media zelfs bevriend te zijn met deze persoon (die volgens zijn eigen online pagina afkomstig is uit Jalalabad en daar ook woont, zie toegevoegde informatie), maar dan nog verklaart u niet te weten wie hij is (CGVS p. 21). Dat u dit in alle toonaarden ontkent is niet ernstig te noemen in het licht van de gedane vaststellingen. Andere connecties en linken met andere mensen in Jalalabad en Kabul (die u naar eigen zeggen dus niet heeft, CGVS p. 16, 21), komen bovendien boven water na een analyse van uw pagina op sociale media. Om te beginnen verklaart u één actieve Facebook-pagina te hebben, nl. <https://www.facebook.com/profile.php?id=100012710463586> waarop u 'Janzeb Zakhel' heet. U verklaart daarbij dat u nog andere pagina's heeft, maar dat u die niet meer gebruikt en dat die ondertussen allemaal geblokkeerd zijn (CGVS p. 7-8). Als u dan een foto van uzelf getoond wordt die gepost werd op uw pagina <https://www.facebook.com/sahil.afghan.1694> waarop u 'Sahil Afghan' heet, verklaart u dat u veel Facebookaccounts gemaakt heeft maar dat u de paswoorden vergeten bent en dat ze allemaal geblokkeerd zijn nu. Erop gewezen dat uw account waarop de foto gevonden werd, nog steeds actief is, verklaart u van niet 'omdat het geblokkeerd is' (CGVS p. 21-22). Deze verklaringen overtuigen amper, aangezien dit account ('Sahil Afghan') daags na het gehoor plots niet meer toegankelijk bleek (zie toegevoegde informatie). U slaagde er dus wel nog in aanpassingen te doen, dit in strijd met uw beweringen dat het al geblokkeerd zou zijn en u de paswoorden zou vergeten zijn. Het sterke vermoeden rijst dan ook dat u snel dit specifieke Facebook-account gewist heeft, met als doel daarop te vinden informatie moedwillig te verbergen of te vernietigen voor het CGVS. Dit doet ernstig afbreuk aan uw verklaringen over uw afkomst, connecties en persoonlijk netwerk. Maar niet enkel dit verdwenen Facebook-profiel wijst op een netwerk en/of sterkere band met andere plaatsen in Afghanistan dan uw eigen dorp, waar u dus naar eigen zeggen een heel bescheiden bestaan had en een beperkte leefwereld had. Zoals een analyse leert van uw nog actieve account op Facebook (dat met de naam 'Janzeb Zakhel', zie boven), blijkt u bevriend te zijn met mensen die een duidelijke band hebben met steden als Jalalabad en Kabul (ze geven immers aan er te werken, te studeren en/of te wonen). U liket posts van deze mensen (en omgekeerd) en u treedt er online geregeld mee in interactie (zie toegevoegde informatie).

Zodoende kan niet ontkend worden dat u een sterkere band heeft met deze mensen en steden dan u toegeeft (u zou naar eigen zeggen maar één keer in Jalalabad geweest zijn, voor uw operatie, zie boven). Als u hiermee geconfronteerd wordt, blijft u volhouden dat u niemand van Jalalabad of van Kabul kent en dat u zomaar en altijd online vriendschapsverzoeken aanvaardt – ook uw advocaat wijdt uw digitale connectie met deze personen aan het feit dat u als jongeman zomaar klikt op vriendschapsverzoeken (CGVS p. 22, 27-28). Welnu, dergelijke uitleg kan niet aanvaard worden. Immers, dat u deze personen in kwestie niet zou kennen, is niet aannemelijk, gelet op uw veelvuldige interacties met hen gedurende een langere periode.

Welnu, gelet op alle bovenstaande vaststellingen rijst het sterke vermoeden dat u doelbewust mist spuit en met opzet onduidelijkheid scheidt over waar u vandaan komt en zoal verbleven heeft, hoe uw familiaal-sociale situatie in elkaar zit en wat uw netwerk en/of connecties zijn. Als u hiermee geconfronteerd wordt, blijft u bij uw verklaringen en zegt u dat u niets verbergt. U geeft zelfs aan dat de vertegenwoordiger van het CGVS ‘niets gevraagd heeft en u dus niets geantwoord heeft’. Als u daarop gevraagd wordt of er zelf nog dingen zijn die u wil toevoegen geeft u aan dat u dingen kan vertellen over ‘de dorpen en de districten’ en dat daarover niets gevraagd werd. U wordt er daarop op gewezen dat er niet zoiets bestaat als een vaste vragenlijst die u krijgt en dat daarom vragen kunnen variëren, maar u wordt alsnog de kans geboden dingen toe te voegen die u zelf wil (CGVS p. 24-25). Wat u daarop zelf vertelt, doet echter andermaal afbreuk aan uw reeds betwijfelde herkomst. Ten eerste, u noemt een reeks dorpen en een aantal bergen die in uw regio liggen. U somt ook een aantal bekende personen op, waaronder ene Shokrullah. Als u gevraagd wordt waarvoor deze Shokrullah bekend is, verklaart u dat hij iets gedaan heeft, maar u zou niet weten wat hij dan gedaan heeft waardoor hij bekend is in de streek (CGVS p. 25). Als u zelf verwijst naar bekende personen van uw regio, kan toch verwacht worden dat u weet waarom zij bekend zijn. Voor de volledigheid kan toegevoegd worden dat ene Shokrullah Durani district administrator was van uw district Kuz Kunar in 2009 (zie toegevoegde info). Ten tweede, u haalt een incident aan van een jaar voor uw vertrek waarbij iemand om het leven kwam bij een aanslag. Behalve dat het slachtoffer niet van uw dorp kwam, weet u niets te zeggen over deze persoon in kwestie (CGVS p. 25-26). Het is echter maar weinig aannemelijk dat u van een slachtoffer van een incident in uw buurt dat u zelf aanhaalt, slechts zo’n beperkte informatie heeft. Ten derde, u wordt gevraagd met welk geld er betaald wordt in Afghanistan, waarop u verklaart dat dat Afghani is, maar dat men bij jullie en, opvallend genoeg, ook in Jalalabad kaldar gebruikt. U geeft aan dat kaldar geen officiële munt van Afghanistan is, maar dat u niet weet waar die kaldar vandaan komt (CGVS p. 26). Het is echter absoluut niet geloofwaardig dat u niet zou weten dat kaldar gewoon een andere naam is voor de Pakistaanse rupee die in uw streek heel courant gebruikt wordt als betaalmiddel (zie toegevoegde info). Ten vierde, aangaande het gebruikte geld heeft u het over gsm-kaarten die je kan kopen en over gsm-torens in uw regio. Als u daarop gevraagd wordt of er in uw streek ooit iets gebeurd is met zo’n torens van communicatie-operatoren, verklaart u van wel maar dat u het niet meer weet en dat u niet weet waar het was of zo. Als u om verduidelijking gevraagd wordt, verklaart u vaagweg en weinig coherent ‘iemand ging binnen, ze wilden geld nemen of het verbranden. Iets zoals dat gebeurde. Ik weet niet of het vernield werd door de wind of zo’ (CGVS p. 26). Uit de toegevoegde informatie blijkt nochtans dat aanvallen op telecomtorens door de taliban in Afghanistan, en ook in Nangarhar, wel vaker voorkomen – daarbij worden ze bijvoorbeeld in brand gestoken. In deze context is het dan maar weinig aannemelijk dat u niet zou kunnen verduidelijken wat voor incidenten met dergelijke torens precies gebeurden in uw streek van herkomst als u wel aangeeft dat er ‘iets gebeurde’. Ten vijfde, u verwijst naar een Japanse ingenieur die naar Gamberi kwam om er te werken aan ‘een park’. Er was echter een incident waarbij deze man onthoofd werd in de Gamberi woestijn; zijn lijk werd aan de rivier gedropt. Dat was volgens u ongeveer anderhalf jaar voor uw vertrek (CGVS p. 27). Welnu, meer dan waarschijnlijk heeft u het over Kazuyo Ito, de Japanse hulpverlener die in uw district werkte aan een irrigatieproject en daar ontvoerd en doodgeschoten werd – dit dateert van 2008 (zie toegevoegde informatie). Zoekopdrachten in Google naar een gesneuvelde Japanner in uw beweerde regio van herkomst leveren ook enkel informatie op aangaande bovenvermeld incident. Dat u dit door u zelf aangehaalde incident situeert anderhalf jaar voor uw vertrek (i.e. 2013-2014), terwijl dit in werkelijkheid plaatsvond in 2008, toen u zelf nog maar ongeveer acht jaar oud was, is weinig aannemelijk. Bovendien wordt u gevraagd of er sinds dat incident nog Japanners in uw regio actief waren, waarop u zegt dat u het niet weet, maar dat u denkt dat ze nu aan dat park aan het werk zijn (CGVS p. 27). Uit de toegevoegde informatie blijkt dat een aantal Japanse organisaties na het overlijden van Ito er wel aan dachten om mensen uit Afghanistan terug te trekken, maar ook dat er nog veel Japanse projecten in uw regio waren en er zelfs opgestart werden (zoals bijvoorbeeld door het Japan International Volunteer Center, Japan International Cooperation Agency, de Japanse overheid). Dat u hierover zo goed als niets kan zeggen, betekent weinig goeds voor uw beweerde herkomst uit Nangarhar, district Kuz Kunar.

Zodoende kan u met uw eigen gekozen verklaringen uw onaannemelijke herkomst uit district Kuz Kunar in de provincie Nangarhar niet rechtzetten. De door u vermelde plaatsen, personen en incidenten in uw regio die u wel aanhaalt, kunnen overigens eenvoudig opgezocht, ingestudeerd en gememoriseerd worden, of dateren van enige tijd geleden (bijv. de aanslag op de Yasin Baba school van toen u 8 jaar oud was, en de moord op de Japanner, allebei dus in 2008, zie boven), en kunnen als dusdanig geenszins aantonen dat u (recent) in Kuz Kunar zou hebben gewoond. Daarvoor zijn de hierboven opgesomde anomalieën over verschillende elementen uit uw directe leef- en woonomgeving té stuitend.

Zowel uw voogd als uw advocaat werpen op dat u misschien niet intelligent genoeg bent om alles goed te verstaan of om overtuigende en doorleefde verklaringen af te leggen (CGVS p. 27-28). Uw voogd legt daartoe ook een brief neer van de leerkrachten van uw onthaalklas waarin ze u aanraden te starten in het buitengewoon secundair onderwijs (document 4). Welnu, er dient opgemerkt te worden dat het hier louter gaat om een advies zonder enige concrete omschrijving van uw capaciteiten en/of tekortkomingen op welk gebied dan ook, en zonder dat aangetoond wordt hoe dit uw functioneren op welk vlak zou beïnvloeden. Wat er ook van zij, er dient op gewezen te worden dat u, ondanks u verklaart dat u nooit naar school bent geweest, er wel in slaagt een aantal dingen op papier te schrijven (zoals uw naam en handtekening), een gsm te gebruiken, te tellen dankzij thuisonderricht door uw moeder en dankzij berekeningen te maken en scores bij te houden tijdens het spelen van cricket, het aantal dagen onderweg naar Europa zelf bij te houden, het alfabet te leren in de moskee, verschillende Facebookaccounts te openen of te laten openen en daar geregeld dingen op te posten (zie boven) (CGVS p. 3, 4, 7-8, 17, 21-22). Hiermee rekening houdend, kan er toch redelijkerwijs vanuit gegaan worden dat u over de nodige capaciteiten beschikt om een gehoor op het CGVS af te leggen en kan van u toch verwacht worden dat u doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen over uw herkomst, en zaken die u daar zelf zou hebben meegemaakt. Dit is hier echter niet het geval.

Nogmaals, gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kuz Kunar/Khewa gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kuz Kunar/Khewa heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Over het asielaanvraag dat u aanhaalt, zijn er bovendien nog een aantal andere elementen die uw verklaringen op dit vlak niet aannemelijk maken, nog los van de reeds gemaakte opmerkingen over uw herkomst.

Zo valt het meteen op dat u van de rekruteringspogingen van de taliban in de moskee van uw dorp, waar u zou zijn aangesproken en aangespoord om met hen mee te doen (CGVS p. 17 e.v.), helemaal niets gezegd heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het indienen van uw asielaanvraag. Toen had u het immers enkel over de ontvoering van uw vader door de taliban, en u zei toen expliciet dat u daar niets aan toe te voegen had (CGVS vragenlijst 25.07.2016 vraag 3.5). Van een asielaanvraag met een gegronde vrees voor vervolging kan nochtans verwacht worden dat hij aan het begin van zijn asielaanvraag alle elementen van zijn verhaal aanhaalt bij de Belgische asielinstanties, zeker als die op hem persoonlijk betrekking hebben en als die voor hem dé rechtstreekse aanleiding zouden geweest zijn om zijn land te ontvluchten – u verklaart immers dat de ontvoering van uw vader niet van die aard was dat u uw land wou verlaten, maar dat het net de rekruteringspogingen van de taliban zes maanden later was die uw familie ertoe aanzette u naar het buitenland te sturen (CGVS p. 19). Dat u in deze context bij het indienen van uw asielaanvraag dan met geen woord repte over wat de taliban van u persoonlijk verlangde, is aldus niet aan te nemen en doet erg afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit element. Als u gevraagd wordt waarom u daar aanvankelijk niets over gezegd had, verklaart u dat ze enkel een (ver)korte versie opschreven van wat u zei en dat u gezegd werd dat u genoeg tijd zou hebben tijdens het gehoor op het CGVS (CGVS p. 20). Deze uitleg kan niet aanvaard worden en wel om deze reden. Aan het begin van uw gehoor op het CGVS wordt u gevraagd of u op de DVZ alles heeft kunnen vertellen, zij het in het kort. U zegt daarop van niet, waarmee u bedoelt dat er wel geschreven werd dat uw vader voor het Rode Kruis werkte maar niet dat hij verdwenen is en wat er met hem gebeurd is.

Als u er daarop op gewezen wordt dat dat wél duidelijk was uit uw gehoor op de DVZ en er u gevraagd wordt of er iets anders is wat u toen niet heeft verteld of heeft kunnen vertellen, antwoordt u heel duidelijk 'Nee' (CGVS p. 2). Welnu, aldus kan niet aanvaard worden dat u later tijdens het gehoor op het CGVS blootweg beweert dat u er tijdens uw gehoor op de DVZ dingen niet werden genoteerd.

Daarnaast kan gewezen worden op het volgende. Hoewel rekruteringen van jongeren door de taliban in uw land voorkomen (zie toegevoegde informatie in administratief dossier), slaagt u er niet in te overtuigen dat dit u effectief overkomen is. Er dient immers te worden opgemerkt dat de manier waarop de taliban in uw dorp tewerk gingen wat betreft de rekrutering, zoals door u voorgesteld, weinig waarschijnlijk overkomt. Uit uw verklaringen moet blijken dat de taliban naar de moskee in uw dorp kwamen, ze u daar de koran leerden lezen en zeiden dat er in het paradijs wijn, fruit en mooie meisjes waren. Ze zeiden dat ze u op 'de lijst' wilden zetten om martelaar te worden om zo naar het paradijs te gaan. In het kader van hun wens om zich bij hen te voegen als martelaar, verklaart u dat ze het daar enkel met u over hadden, zonder uw familie daarbij te betrekken (CGVS p. 17, 19-20). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt echter dat hoewel de taliban geen formele rekruteringsprocedures heeft, er toch kan worden gesteld dat de lokale cel de basis vormt van de rekrutering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyauteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, madrassa studentenkringen en gemeenschappelijke belangen. De drijfveren voor de rekrutering zijn hoofdzakelijk eergevoel en glamour, wraakgevoel, financiële noden en religieuze overtuiging. Hoewel er uitzonderingen zijn, kan toch als algemene regel worden gesteld dat taliban rekrutering door de lokale commandanten binnen hun eigen stam gebeurt. Gedwongen rekrutering door de taliban wordt door verschillende bronnen dan ook als uiterst exceptioneel voorgesteld. Sommigen stellen zelfs dat gedwongen rekrutering volledig afwezig is. De argumenten die hiervoor aangehaald worden zijn het overschot aan vrijwillige strijders en het feit dat gedwongen rekrutering de bevolking van de taliban doet vervreemden. Uw verklaringen dat de taliban rechtstreeks, zonder inmenging van enige andere partij of zelfs zonder enig overleg met dorpsoudsten of betrokken families, kinderen van het dorp opdroegen zich bij hen aan te sluiten, staan hier dan ook haaks op. Bovendien zou u niet weten of er naast u, ook nog anderen werden aangesproken in de moskee. Of er enige compensatie voorzien was om met de taliban mee te doen, weet u ook niet. Als u gevraagd wordt of u meer weet over de taliban die u in de moskee kwamen opzoeken, begint u over een aanslag, maar eigenlijk weet u niets te vertellen over wie de taliban in kwestie zouden zijn of waar ze vandaan komen (CGVS p. 19-20). Als de rekruteringspogingen van de taliban voor u dé reden zouden zijn om uw land te verlaten en zij volgens u vaak in het dorp aanwezig waren (CGVS p. 20), zijn dergelijke verklaringen weinig aannemelijk. Hierdoor kan andermaal getwijfeld worden aan uw verklaringen omtrent uw rekrutering in uw dorp.

Over de verdwijning van uw vader op zich kan opgemerkt worden dat u hierover incoherente verklaringen aflegt. Zo verklaarde u op de DVZ dat de ontvoering van uw vader voor u persoonlijk heel ingrijpend was, in die zin dat uw leven sindsdien ook in gevaar was en u daarom gedurende zes maanden bij uw oom ging verblijven (u zei toen immers dat u als oudste zoon zeker ook problemen zou krijgen omwille van de functie van uw vader). Omdat uw leven in gevaar was door de verdwijning van uw vader, mocht u van uw oom niet naar buiten gaan en besloot hij uiteindelijk om u het land uit te sturen (CGVS vragenlijst 25.07.2016 vraag 3.5). Tijdens uw gehoor op het CGVS zwakt u dit volledig af. Dan verklaart u ook dat u zes maanden bij uw oom woonde, maar dat u in die periode buiten speelde, de koeien te grazen gaf en dat u soms uw oom hielp [op het land]. Hiernaar gevraagd verklaart u expliciet dat de ontvoering van uw vader eigenlijk geen reden was om naar het buitenland te gaan, maar dat uw vlucht vooral te maken had met de latere eis van de taliban om zich bij hen te voegen (CGVS p. 17, 19 + zie boven). Welnu, als uw vader effectief zou zijn meegenomen door de taliban, is het maar weinig aannemelijk dat u afwijkende verklaringen aflegt over de concrete impact die dit op uw eigen leven zou hebben gehad. Bovendien is het maar bedenkelijk waarom u – indien uw eigen leven ook in gevaar zou zijn als gevolg van uw vader – nog een half jaar gewoon buiten komt, om te spelen en om alledaagse taken uit te voeren, terwijl u bij uw oom verbleef (zoals u verklaart op het CGVS), nota bene in hetzelfde dorp als waar u zelf woonde (CGVS p. 4).

Andere anomalieën in uw verklaringen over de ontvoering van uw vader, liggen in het volgende. Zo verklaart u aanvankelijk dat jullie hem de dag van zijn verdwijning opbelden, maar dat de taliban zelf opnamen, terwijl u later zegt dat het de taliban waren die uw moeder opbelden (en niet omgekeerd). Als u met dit verschil geconfronteerd wordt, herhaalt u dat het de taliban waren die zelf belden (CGVS p. 18-19). Echter, het louter herhalen van één van twee tegenstrijdige versies kan nooit een verklaringen bieden voor de opgemerkte incoherentie.

Verder is het ook bijzonder vreemd dat u verklaart dat uw vader van zijn werk op weg was naar huis toen hij meegenomen werd, maar dat noch u noch uw familie zijn werk probeerden te contacteren om zo misschien meer te weten te komen omtrent de omstandigheden van zijn verdwijning. Dit zou toch één van de meest logische zaken zijn die uw familie kon ondernemen naar aanleiding van de verdwijning van uw vader. In de plaats verklaart u dat uw oom tot drie keer toe naar de politie ging om de verdwijning van uw vader te melden, hoewel de taliban jullie dat aan de telefoon toch expliciet verboden hadden. Gevraagd waarom uw oom dan wel naar de politie ging, verklaart u dat hij wel ging maar dat ze hem niet konden vinden. Dit geeft echter nog steeds geen antwoord op de pertinente vaststelling dat dit toch een groot risico inhield (de taliban zouden uw vader immers vermoorden als jullie naar de politie gingen). Daarom nogmaals gevraagd waarom uw oom toch naar de politie ging, verklaart u dat ze niet zouden kunnen weten dat jullie naar de politie zouden geweest zijn (CGVS p. 18). Deze verklaringen overtuigen niet. Dat de taliban volgens u (of uw oom) niet kon weten dat jullie naar de politie waren geweest, strookt allerminst met de context en het gebied waarin u woonde, nl. een ruraal gebied waar de taliban veel macht en invloed hebben en de reikwijdte van de politie hierdoor sowieso beperkt is (cfr. ook de verklaringen van uw advocaat hierover, CGVS p. 28). In deze zin is het toch heel opmerkelijk dat uw oom dan wel naar de politie ging terwijl er helemaal niets werd ondernomen ten opzichte van het werk van uw vader.

Concluderend kan dus gesteld worden dat er aan het door u gebrachte relaas geen geloof kan worden gehecht, en dit zelfs nog los van de reeds gemaakte opmerkingen over uw beweerde herkomst.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan (zie boven).

U werd tijdens het gehoor op het CGVS dd. 20 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk gewezen op uw medewerkingsplicht en het belang om een correct zicht te geven op al uw verblijfplaatsen in Afghanistan en de situatie waarin u zich bevond (CGVS p. 2, 24). Er is ook op gewezen dat uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst weinig geloofwaardig zijn. Het is u duidelijk gemaakt dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Zelfs nadat u de tijd wordt gegund om te overleggen met uw voogd en advocaat (met behulp van een tolk) over uw verklaringen over uw herkomst, blijft u echter volharden dat u van Kuz Kunar afkomstig bent en dat u daar heel uw leven gewoond heeft (CGVS p. 2, 24-25 + zie boven).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw identiteit, activiteiten, verblijfsplaatsen, uw relaas en uw reisroute. U legde ook geen enkel (eigen) identiteitsdocument of andere stukken neer. Hoewel u er op werd gewezen dat het in uw eigen belang is om de waarheid te vertellen, bleef u vasthouden aan uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking, verkeert het CGVS in het ongewisse over uw identiteit, verblijfsplaats, achtergrond, familiale situatie en het familiaal netwerk waarop u kan terugvallen. Door bewust de ware toedracht op deze punten, die de kern van uw asielaanvraag raken, te verzwijgen, maakt u zelf de beoordeling van uw nood aan bescherming voorzien in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet onmogelijk.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u neerlegt, wijzigen niets aan bovenstaande analyse. De taskara van uw vader bevat louter informatie over zijn identiteit & afkomst van Kuz Kunar/Khewa, maar verandert daarom niets aan de vaststellingen in verband met uw eigen verblijfplaats, zoals hierboven aangehaald. De enveloppe toont enkel aan dat u post ontving uit Afghanistan, meer niet – de bijhorende opmerking kwam hierboven reeds aan bod (zie boven). De documenten in verband met het werk van uw vader (certificaten en aanbevelingsbrieven) werden reeds eerder besproken, net als het advies van uw leerkrachten van de onthaalklas in België (zie boven). U legt ten slotte ook een Belgisch niet-gevalideerd voorlopig protocol neer (met bijhorende x-ray foto's) waarin melding wordt gemaakt van een projectie van een kogel in uw been. De vaststellingen omtrent de omstandigheden waarin u deze verwonding zou hebben opgelopen, kwamen hierboven al aan bod (zie boven). Zelfs los van de omstandigheden waarin de kogel in uw been is terechtgekomen, verklaart u dat u op de plaats waar u vandaan komt – volgens u dus district Kuz Kunar, maar zoals reeds omstandig aangetoond, neemt het CGVS dit niet voor waar aan (zie boven) – een operatie onderging in een ziekenhuis en u daar toen een paar dagen moest blijven. Daarna mocht u weer naar huis. Na een paar dagen kon u met behulp van een stok wandelen, en het duurde nog drie-vier maanden vooraleer u volledig genezen was; in die periode moest u vaak thuis neerliggen. Na deze paar maanden kon u uw leven weer als tevoren hernemen en weer buiten komen, en kreeg u nog een paar medicijnen voor uw wonde. U geeft aan dat daarmee de nodige behandeling op de plaats waar u vandaan komt afgerond was. U voegt eraan toe dat u sinds u in België bent, niets meer neemt [qua medicijnen] wat betreft uw wonde (CGVS p. 12-13). Gelet op uw verklaringen hieromtrent en het verloop van de behandeling van uw verwonding, kan besloten worden dat dit door u ingeroepen medisch element an sich geen verband houdt met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch voldoet aan de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen dan ook te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van *“artikel 48/3 en 48/4 Vw in samenlezing met artikel 48/5 par 3 lid 2 Vw en artikel 48/7 Vw en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 17 lid 1 en artikel 27 van het KB 11 juli 2003 tot regeling van de werking van de rechtspleging voor het CGVS en artikel 3 EVRM”*.

Verzoeker argumenteert aan de hand van verwijzingen naar het gehoorverslag dat *“de protection officer de verklaringen van verzoeker ziet vanuit een Westers-oogpunt en vanuit het oogpunt dat verzoeker een normaal begaafde jongen zou zijn die inderdaad correcte antwoorden kan geven op vragen”*.

Omtrent de vragen over de vader van verzoeker en zijn werk, stelt verzoeker: *“Het argument dat hij niet veel weet over zijn vader, is opnieuw een subjectieve interpretatie van de interviewer”*. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen en spontane antwoorden. Verzoeker benadrukt dat hij zijn verhaal niet heeft ingestudeerd en dat hij niet kan lezen noch schrijven.

Inzake de scholen argumenteert verzoeker en besluit hij: *“Opnieuw geen deugdelijk motief waarbij geen rekening wordt gehouden met wat verzoeker wel weet over zijn regio (art 26 KB CGVS en artikel 48/5 par. 3 lid 2)”*.

Inzake de koe en de ezel stelt verzoeker onder verwijzing naar zijn verklaringen: *“Hieruit volgt dat de leefwereld van verzoeker ligt bij zijn koe. Dit motief wordt aangetoond om maar aan te duiden waarmee verzoeker bezig is. Hij is bezig met de koe. Hieruit volgt toch wel dat verzoeker een kind is uit een dorp. Verzoeker wenst tevens aan te duiden dat het interview volledig werd gezien door een Westers vizier. Het CGVS zou moeten weten, gezien de vele aanvragen uit Afghanistan dat er in zijn land NIET over de zwangerschap van dieren mag gesproken worden onder mannen. Enkel vrouwen mogen bevallingen bij dieren uitvoeren en mogen spreken over de duur van de dracht, ect, ... enkel in heel moeilijke gevallen kan het voorkomen dat een gespecialiseerde mannelijke dierenarts dit overneemt.”* Hij stelt ook dat zijn maatschappij weinig wordt gesproken over getallen.

Omtrent het verblijf van zijn moeder in Pakistan stelt verzoeker: *“Opnieuw een motief dat niet deugdelijk is omdat het ingegeven is vanuit de leefwereld van een goed opgeleide, blanke, westerse tiener wat in tegenstelling is tot verzoeker. De argumentatie dat verzoeker niet weet of zijn moeder tezamen met vader in Pakistan verbleef is correct. Verzoeker dient correcte antwoorden te geven die hij met zekerheid weet. Hoe kan verzoeker nu weten of zijn moeder voor zijn geboorte in Pakistan verbleef met vader. Verzoeker bestond toen nog helemaal niet laat staan dat hij een bewustzijn had. Dus verzoeker, in als zijn simpelheid stelt inderdaad, volledig terecht, ik weet dit niet. De interviewer verwacht vanuit zijn westerse blik dat verzoeker dit zou moeten weten. Geen deugdelijk motief”*.

Verzoeker argumenteert verder inzake zijn kennis over de IDP's in zijn regio, de omstandigheden van de verdwaalde kogel, het gebruik van Facebook en de omslag met documenten. Verzoeker benadrukt dat hij analfabeet is en nooit uit zijn dorp is geweest. Hij argumenteert hoe hij kan werken met sociale media.

Verzoeker haalt elementen aan waar uit zijn verklaringen kan afgeleid worden dat hij van afkomstig is uit Segai en daar verbleef tot zijn vertrek.

Verzoeker verwijst inzake zijn analfabetisme naar een document van het CLB van Brugge.

Verzoeker voert aan dat en argumenteert waarom hij in aanmerking komt voor het statuut van vluchteling. Hij verwijst naar de vervolging uitgaande van niet-overheidsactoren en de ondoeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten.

In ondergeschikte orde argumenteert verzoeker omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst naar landeninformatie en besluit: *“Verzoeker verwijst naar de rechtspraak van het CGVS met betrekking tot de provincie Nangarhar. Het CGVS is van oordeel naar een grondige analyse van de actuele situatie in de provincie Nangarhar dat er voor personen die aannemelijk maken dat ze afkomstig zijn uit deze regio een reëel risico bestaat van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict (artikel 48/2c Vw). Verzoek heeft duidelijk aangetoond dat hij wel degelijk afkomstig is uit Shegai, zijn minderjarigheid, zijn beperkte intellectuele capaciteiten en het tekort van een reëel binnenlands vluchtalternatief.”*

2.1.2. Verzoeker voegt stukken bij het verzoekschrift, meer bepaald een verslag “*M-decreet*” inzake verzoeker.

2.1.3. Bij zending van 18 januari 2019 brengt verzoeker aanvullende stukken, met vertaling, bij. Het betreffen stukken inzake zijn broer; deze broer Sodis werd in november 2017 beschoten en naderhand gehospitaliseerd. Verzoeker voert aan dat deze documenten, gelet op de familieband, zijn herkomst uit Sergai aantonen. Ter zitting legt verzoeker de originelen neer van deze documenten.

Beoordeling

2.2.1. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.2.2. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.2.3. Verzoeker legt nadruk op zijn profiel, namelijk een analfabete minderjarige jongen die, voor zijn vertrek naar België, nooit zijn dorp verliet.

Gelet op de stukken van het dossier (zie bv. het verslag M-decreet gevoegd bij het verzoekschrift) wordt te dezen aangenomen dat verzoeker een mentaal laag begaafde jongen is.

Echter, de voorgaande vaststelling ontslaat verzoeker niet van de plicht om zijn voorgehouden regio van herkomst aan te tonen. Verzoeker dient aan dit onderzoek zijn medewerking te verlenen. Verzoekers herkomst dient dan ook nagegaan te worden aan de hand van kennis omtrent zijn directe leefomgeving, met andere woorden, aan de hand van de gebeurtenissen die zijn dagelijks leven bepaalden en inkleurden. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van verzoeker, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Naast de vraag of de aangehaalde redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, onderzoekt de Raad of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal. Daarbij gaat de Raad na of hij op grond daarvan kan beslissen, rekening houdend met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving. Deze kennis van de ruimere leefomgeving is uiteraard minder doorslaggevend en kan er alleszins niet toe leiden dat de onwetendheid inzake de onmiddellijke leefomgeving buiten beschouwing wordt gelaten, daar deze laatste kennis het meest bepalend is.

2.2.4. De Raad stelt vast dat uit de stukken van het dossier blijkt dat afdoende rekening werd gehouden met verzoekers profiel: (i) de vragen tijdens het gehoor waren aangepast aan verzoekers leeftijd en intellectuele vermogens; (ii) de vragen hadden betrekking op verzoekers directe leefomgeving (dorp, vrienden, familie, tijdsbeleving); (iii) bij het onderzoek van verzoekers verklaringen werd door verweerder verzoekers intellectuele vermogen mee in ogenschouw genomen, gelet op de terechte motivering die stelt: *“Zowel uw voogd als uw advocaat werpen op dat u misschien niet intelligent genoeg bent om alles goed te verstaan of om overtuigende en doorleefde verklaringen af te leggen (CGVS p. 27-28). Uw voogd legt daartoe ook een brief neer van de leerkrachten van uw onthaalklas waarin ze u aanraden te starten in het buitengewoon secundair onderwijs (document 4). Welnu, er dient opgemerkt te worden dat het hier louter gaat om een advies zonder enige concrete omschrijving van uw capaciteiten en/of tekortkomingen op welk gebied dan ook, en zonder dat aangetoond wordt hoe dit uw functioneren op welk vlak zou beïnvloeden. Wat er ook van zij, er dient op gewezen te worden dat u, ondanks u verklaart dat u nooit naar school bent geweest, er wel in slaagt een aantal dingen op papier te schrijven (zoals uw naam en handtekening), een gsm te gebruiken, te tellen dankzij thuisonderricht door uw moeder en dankzij berekeningen te maken en scores bij te houden tijdens het spelen van cricket, het aantal dagen onderweg naar Europa zelf bij te houden, het alfabet te leren in de moskee, verschillende Facebookaccounts te openen of te laten openen en daar geregeld dingen op te posten (zie boven) (CGVS p. 3, 4, 7-8, 17, 21-22)”*.

Gelet op de vraagstelling zoals deze blijkt uit het gehoorverslag is verzoekers stelling dat verweerder diens antwoorden en relaas bekeek vanuit een *“Westers oogpunt”* niet aannemelijk. Indien er al vragen dienden te worden hernomen tijdens het gehoor was dit niet noodzakelijk het gevolg omdat geen rekening werd gehouden met verzoekers intellectueel profiel, doch wel omwille van miscommunicatie zoals deze zich in dagelijkse gesprekken kan voordoen.

Inzake de motivering in de bestreden beslissing stelt de Raad vast dat uit de lezing van verzoekers verklaringen genoegzaam kon worden afgeleid dat (i) hij er niet in slaagt een overtuigend beeld te schetsen van zijn leefwereld in het dorp (Shegai, waar hij heel zijn leven gewoond heeft) omwille van uiterst summiere en oppervlakkige antwoorden, zoals terecht en pertinent opgenomen in de bestreden beslissing (spelletjes, andere taken die zijn vrienden hadden, de omgeving van het dorp); (ii) hij over het werk van zijn vader geen overtuigende verklaringen aflegt, omdat het onder meer opvalt dat hij niet wist dat zijn vader in Jalalabad heeft gewerkt hoewel dit blijkt uit de bijgebrachte documenten (cf. gehoor CGVS p. 8, 15-16 + document 1) en hij over diens werkgever zo goed als niets kan zeggen; (iii) hij het werk van zijn vader voor het Rode Kruis in Pakistan en Afghanistan van in de jaren tachtig tot 2009 wel staft met documentatie, terwijl hij van zijn meer recente werk toen hij in Shegai zou gewoond hebben (i.e. voor Aabrar), helemaal niets kan voorleggen; (iv) hoewel hij niet naar school zou geweest te zijn, het weinig aannemelijk is dat hij niet op de hoogte is van de naam van de directeur van de school omdat hij dagelijks in contact was met andere mensen van het dorp en van verzoeker, gelet op de orale cultuur van de Afghaanse maatschappij en de kleinschaligheid van het dorp; (v) het niet aannemelijk is dat verzoeker verklaart niet te weten of zijn moeder ook in Pakistan verbleef, te meer aangezien hij met zijn moeder in hetzelfde huis zowat al zijn dagen spendeerde; (vi) hij niet wist, zelfs onder verwijzing naar mensen in zijn regio die zoals zijn vader uit Pakistan waren teruggekomen (gehoor CGVS p. 23) dat er in zijn provincie en district veel vluchtelingen waren (zowel interne als externe), hetgeen des te meer klemt omdat ook in de tijd dat verzoeker daar nog zou gewoond hebben, er in zijn eigen dorp Shegai een IDPlocatie was, (vii) het is weinig aannemelijk dat hij zo goed als niets kan zeggen over het doelwit van een aanslag waarbij verzoeker zelf accidenteel verwond geraakte, zeker als de commandant in kwestie uit uw eigen regio afkomstig was (i.e. Khewa); (viii) over het incident waarvan hij slachtoffer werd, verzoeker vage verklaringen aflegde over waar hij geopereerd werd; verzoeker kon eerst aangeven dat zijn operatie in Jalalabad was bij een specifieke vraagstelling en dan later wel kon aangeven dat het in Jalalabad was; (ix) er ernstige redenen zijn om zijn voorgehouden minieme band met Jalalabad serieus in twijfel te trekken, onder meer omwille van documenten die hij vandaar verkreeg en connecties en linken met andere mensen in Jalalabad en Kabul die blijken uit verzoekers sociale media; (x) verzoekers activiteiten op sociale media, *in casu* Facebook, merkwaardig zijn (geblokte en plots gewiste accounts, etc.); (xi) uit zijn nog actieve account op Facebook (met de naam 'Janzeb Zakhel'), blijkt dat hij bevriend is met mensen die een duidelijke band hebben met steden als Jalalabad en Kabul.

Het voorgaande voegt zich bij de terechte vaststelling dat wat verzoeker zelf vertelt, verder afbreuk doet aan zijn herkomst: (i) hij benoemde een aantal bekende personen op, waaronder ene Shokrullah, maar verzoeker wist niet waarom hij bekend is in de streek (gehoor CGVS p. 25); (ii) verzoeker een incident aanhaalt van een jaar voor zijn vertrek waarbij iemand om het leven kwam bij een aanslag maar over dit

slachtoffer van een zelf aangehaald incident in zijn buurt beperkte informatie heeft; (iii) gevraagd met welk geld er betaald wordt in Afghanistan, verzoeker verklaart dat dat Afghani is, maar ook verwijst naar kaldar terwijl hij stelt niet te weten dat kaldar gewoon een andere naam is voor de Pakistaanse rupee die in zijn streek, blijkens de toegevoegde landeninfo, heel courant gebruikt wordt als betaalmiddel; (iv) aanvallen op telecomtorens door de taliban in Afghanistan, en ook in Nangarhar, vaak voorkomen en het in deze context weinig aannemelijk dat hij niet zou kon verduidelijken wat voor incidenten met dergelijke torens precies gebeurden.

De Raad volgt verweerder waar deze motiveert dat de vermelde plaatsen, personen en incidenten in verzoekers voorgehouden regio van herkomst eenvoudig kunnen worden opgezocht, ingestudeerd en gememoriseerd worden.

Verzoekers verwijzing naar zijn laag intellectueel niveau is niet afdoende om voorgaande vaststellingen te weerleggen. Daargelaten de motivering omtrent de dracht van ezel en koe, betreffen het allemaal zaken uit verzoekers onmiddellijke leefomgeving. Het is daarenboven het geheel van de motieven, en niet elk motief afzonderlijk, dat tot het besluit leidt dat verzoekers voorgehouden afkomst uit het dorp Shegai niet aannemelijk is. De verklaringen in het verzoekschrift omtrent de IDP's, de verdwaalde kogel en het gebruik van Facebook (met inbegrip van de afgesloten accounts), betreffen *post-factum verklaringen* die niet dienstig zijn om de voormelde vaststellingen nuttig te weerleggen.

2.2.5. Naast de vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden regio van herkomst, blijkt daarenboven dat ook zijn asielrelaas inzake de redenen van zijn vlucht elke geloofwaardigheid ontbeert. De verwijzing in het verzoekschrift naar zijn verklaringen en de mogelijke actoren van vervolging is niet afdoende om de terechte omstandige motiveringen te weerleggen die stellen dat (i) verzoeker op DVZ helemaal niets heeft gezegd over rekruteringspogingen door de taliban in de moskee; (ii) verzoeker er niet in slaagt te overtuigen dat hij het voorwerp uitmaakte van een poging tot rekrutering door de taliban; (iii) incoherente verklaringen werden afgelegd over de verdwijning van zijn vader.

2.2.6. De documenten die verzoeker bij schrijven van 18 januari 2019 bijbrengt, kunnen verzoekers teloorgegangene geloofwaardigheid niet herstellen. Verzoeker omschrijft niet hoe hij documenten, waarvan kan worden aangenomen dat ze als originele documenten worden ingediend omwille van de teksten die met balpen zijn geschreven, uit het ziekenhuis, en meer bepaald uit het patiëntendossier, in zijn bezit heeft gekregen. Tevens blijkt dat de documenten Engelstalige standaardteksten en diagnoses bevatten, hetgeen merkwaardig voorkomt. De loutere vermelding van de naam van zijn vader en broer op één blad van het patiëntendossier kan, mede gelet op het algemeen bekende gegeven van corruptie in Afghanistan, niet volstaan om verzoekers regio van herkomst aan te tonen middels deze documenten.

2.2.7. Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus blijkt dat verzoeker niet geloofwaardig is inzake zijn voorgehouden regio van herkomst. De Raad treedt verweerder bij waar deze motiveert: *“Door uw gebrekkige medewerking, verkeert het CGVS in het ongewisse over uw identiteit, verblijfplaats, achtergrond, familiale situatie en het familiaal netwerk waarop u kan terugvallen. Door bewust de ware toedracht op deze punten, die de kern van uw asielrelaas raken, te verzwijgen, maakt u zelf de beoordeling van uw nood aan bescherming voorzien in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet onmogelijk.”*

Verzoeker is niet geloofwaardig inzake zijn regio van herkomst en bedient zich van valse verklaringen waardoor hij verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht; derhalve toont hij niet concreet aan nood te hebben aan de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS